Αυτό το ερώτημα έκανε ο δεσμοφύλακας της φυλακής των Φιλίππων στους αποστόλους Παύλο και Σίλα. Η απάντηση από τους αποστόλους ήταν: Πίστεψε στον Κύριο Ιησού και θα σωθείς συ και ο οίκος σου. Για να κατανοήσουμε τη σημασία αυτού του ερωτήματος και της απάντησής του, αναφέρουμε τα σχετικά γεγονότα που συνέβησαν κατά την περιοδεία των αποστόλων Παύλου και Σίλα στους Φιλίππους έτσι όπως περιγράφονται στο βιβλίο των Πράξεων των Αποστόλων

Κεφάλαιο 16 και εδάφια16-34 :

«16 Ενώ δε επορευόμεθα εις την προσευχήν, απήντησεν ημάς δούλη τις έχουσα πνεύμα πύθωνος, ήτις έδιδε πολύ κέρδος εις τους κυρίους αυτής μαντευομένη. 17 Αύτη ακολουθήσασα τον Παύλον και ημάς έκραζε, λέγουσα· Ούτοι οι άνθρωποι είναι δούλοι του Θεού του Υψίστου, οίτινες κηρύττουσι προς ημάς οδόν σωτηρίας.
18

Τούτο δε έκαμνεν επί πολλάς ημέρας. Βαρυνθείς δε ο Παύλος και στραφείς, είπε προς το πνεύμα, Προστάζω σε εν τω ονόματι του Ιησού Χριστού να εξέλθης απ' αυτής. Και εξήλθε την αυτήν ώραν.
19

Ιδόντες δε οι κύριοι αυτής ότι εξήλθεν η ελπίς του κέρδους αυτών, πιάσαντες τον Παύλον και τον Σίλαν, έσυραν εις την αγοράν προς τους άρχοντας,
20

και φέροντες αυτούς προς τους στρατηγούς, είπον· Ούτοι οι άνθρωποι εκταράττουσι την πόλιν ημών, Ιουδαίοι όντες,
21

και διδάσκουσιν έθιμα, τα οποία δεν είναι εις ημάς συγκεχωρημένον να παραδεχώμεθα μηδέ να πράττωμεν, Ρωμαίοι όντες.
22

Και συνεφώρμησεν ο όχλος κατ' αυτών. Και οι στρατηγοί διασχίσαντες αυτών τα ιμάτια, προσέταττον να ραβδίζωσιν αυτούς,
23

και αφού έδωκαν εις αυτούς πολλούς ραβδισμούς, έβαλον εις φυλακήν, παραγγείλαντες τον δεσμοφύλακα να φυλάττη αυτούς ασφαλώς·
24

όστις λαβών τοιαύτην παραγγελίαν, έβαλεν αυτούς εις την εσωτέραν φυλακήν και συνέκλεισε τους πόδας αυτών εις το ξύλον.
25

Κατά δε το μεσονύκτιον ο Παύλος και ο Σίλας προσευχόμενοι ύμνουν τον Θεόν· και ηκροάζοντο αυτούς οι δέσμιοι.
26

Και εξαίφνης έγεινε σεισμός μέγας, ώστε εσαλεύθησαν τα θεμέλια του δεσμωτηρίου, και παρευθύς ηνοίχθησαν πάσαι αι θύραι και ελύθησαν πάντων τα δεσμά.

27

Εξυπνήσας δε ο δεσμοφύλαξ και ιδών ανεωγμένας τας θύρας της φυλακής, έσυρε μάχαιραν και έμελλε να θανατώση εαυτόν, νομίζων ότι έφυγον οι δέσμιοι.
28

Πλην ο Παύλος έκραξε μετά φωνής μεγάλης, λέγων· Μη πράξης μηδέν κακόν εις σεαυτόν· διότι πάντες είμεθα εδώ.
29

Ζητήσας δε φώτα εισεπήδησε, και έντρομος γενόμενος έπεσεν έμπροσθεν του Παύλου και του Σίλα,
30

και εκβαλών αυτούς έξω, είπε· Κύριοι, τι πρέπει να κάμω διά να σωθώ;
31

Οι δε είπον· Πίστευσον εις τον Κύριον Ιησούν Χριστόν, και θέλεις σωθή, συ και ο οίκός σου.
32

Και ελάλησαν προς αυτόν τον λόγον του Κυρίου και προς πάντας τους εν τη οικία αυτού.
33

Και παραλαβών αυτούς εν εκείνη τη ώρα της νυκτός, έλουσε τας πληγάς αυτών και εβαπτίσθη ευθύς αυτός και πάντες οι αυτού,
34

και αναβιβάσας αυτούς εις τον οίκον αυτού παρέθηκε τράπεζαν, και ευφράνθη πανοικί πιστεύσας εις το Θεόν.»

Σ' αυτά τα εδάφια βλέπουμε από τη μια τις ενέργειες πονηρών πνευμάτων και των ανθρώπων που εξουσιάζονται από αυτά και από την άλλη τις ενέργειες του Ιησού Χριστού και των αποστόλων Του. Τα χαρακτηριστικά των πρώτων είναι πονηρία, εκμετάλλευση, φιλαργυρία, μίσος, βία ,κακία ενώ των δεύτερων είναι αλήθεια, ελευθερία, αγάπη, μακροθυμία.

Ο δεσμοφύλακας των Φιλίππων ενώ ήταν έτοιμος να αυτοκτονήσει, μετά την άμεση παρέμβαση του αποστόλου Παύλου και τα λόγια αγάπης και αλήθειας που του απηύθυνε, κατάλαβε ότι αυτοί οι δύο άνθρωποι που παρ' όλες τις πληγές τους υμνούσαν τον Θεό, ήταν πράγματι άνθρωποι του Θεού. Γι' αυτό και τους απηύθυνε με τη σειρά του αυτό το ερώτημα που χαρακτηρίζει κάθε άνθρωπο που ψάχνει να βρει την αλήθεια και που έχει την ειλικρίνεια να παραδεχθεί την αδυναμία του να ελευθερωθεί από το ψέμα, τον εγωισμό και τα πάθη του.

Για να απαντήσει βέβαια κάποιος σ' αυτό το ερώτημα πρέπει πρώτα αυτός ο ίδιος να έχει την εμπειρία της σωτηρίας που δίνει ο Ιησούς Χριστός.

Ο απόστολος Παύλος είχε γνωρίσει τον Ιησού Χριστό σαν προσωπικό Του Σωτήρα γι' αυτό

και λέει:
(
Α' Τιμόθεο 1:
12-
1
6
)

12 Και ευχαριστώ τον ενδυναμώσαντά με Ιησούν Χριστόν τον Κύριον ημών, ότι ενέκρινε πιστόν και έταξεν εις την διακονίαν εμέ, 13 τον πρότερον όντα βλάσφημον και διώκτην και υβριστήν· ηλεήθην όμως, διότι αγνοών έπραξα εν απιστία,
14
αλλ' υπερεπερίσσευσεν η χάρις του Κυρίου ημών μετά πίστεως και αγάπης της εν Χριστώ Ιησού.
15
Πιστός ο λόγος και πάσης αποδοχής άξιος, ότι

ο Ιησούς Χριστός ήλθεν εις τον κόσμον διά να σώση τους αμαρτωλούς, των οποίων πρώτος είμαι εγώ·
16
αλλά διά τούτο ηλεήθην, διά να δείξη ο Ιησούς Χριστός εις εμέ πρώτον την πάσαν μακροθυμίαν, εις παράδειγμα των μελλόντων να πιστεύωσιν εις αυτόν εις ζωήν αιώνιον.

Ο Ιησούς Χριστός με το απολυτρωτικό Του έργο πάνω στο σταυρό του Γολγοθά πλήρωσε σαν αναμάρτητος για τις αμαρτίες όλων των ανθρώπων. Γι' αυτό ο πατέρας Θεός Τον ανάστησε και τον έθεσε στα δεξιά Του σαν μοναδικό μεσίτη και Σωτήρα κάθε ανθρώπου που μετανοεί και πιστεύει.

Ο Θεός βέβαια θέλει να σωθούν όλοι οι άνθρωποι και να έλθουν σε επίγνωση της αλήθειας (Α'Τιμόθεο 2: 4), αλλά πρέπει και ο άνθρωπος από τη μεριά του, να πιστέψει στον Ιησού Χριστό ότι πέθανε για τις αμαρτίες του και αναστήθηκε για τη δικαίωσή του, να τον επικαλεσθεί και τότε θα τον γνωρίσει σαν προσωπικό του Σωτήρα. Τότε μόνο θα μπορέσει να ομολογήσει όπως ο απόστολος Πέτρος ότι μόνο ο Ιησούς Χριστός σώζει
και ότι
‘
δεν υπάρχει δι' ουδενός άλλου η σωτηρία· διότι ούτε όνομα άλλο είναι υπό τον ουρανόν δεδομένον μεταξύ των ανθρώπων, διά του οποίου πρέπει να σωθώμεν.
’(Πράξεις 4: 12)

Συνεπώς ο Ιησούς Χριστός σώζει όποιον μετανοεί για τις αμαρτίες του και πιστεύει. Από κει και πέρα στον άνθρωπο εναπόκειται να εκτιμήσει το έργο του Ιησού Χριστού στη ζωή του και να εργαστεί μετά φόβου και τρόμου την σωτηρία του γιατί υπάρχει κίνδυνος να τη χάσει. Γι' αυτό ο ίδιος ο Κύριος Ιησούς Χριστός συμβουλεύει τον ποιμένα της εκκλησίας της Φιλαδέλφειας (Αποκάλυψη 3:11):

Ιδού, έρχομαι ταχέως· κράτει εκείνο το οποίον έχεις, διά να μη λάβη μηδείς τον στέφανόν σου.